



पेरणी यंत्राचे समायोजन कसे करावे?



डॉ. सचिन
नलावडे

भाग : १३

आजही अनेक शेतकऱ्यांचा कल हा पारंपरिक तिफणाद्वारे पेरणी किंवा हाताने टोकण करण्याकडे असते. या शेतकऱ्यांना स्वयंचलित तिफण (सीड ड्रील) आणि टोकण यंत्र (प्लॅटर) यांसारख्या आधुनिक तंत्रज्ञानाकडे वळवणे गरजेचे आहे. तसेण शेतकऱ्यांनी या तंत्रज्ञानाचे फायदे जाणून, पेरणी यंत्र समायोजनाची पद्धती शिकून घेतल्यास तंत्रज्ञानाचा प्रसार वेगाने होईल.

ति फण किंवा पापर या पारंपरिक अवजाराचा वापर देरीणासाठी प्रामुख्याने केला जातो. बैलजोडीने ओढाऱ्यांनी जाणारी दोन चाढावाची पापर ही वियाणे आणि खुत पेरण्यासाठी उपयुक्त टरते यामुळे पिकांची उगवण चागली होते. तुण्यान्य किंवा कडव्यान्य पिकांच्या वियाचा आकार एकसमान नसल्यामुळे औढाऱ्यांनी प्रत्येक बोर्मार्पण अंतर बदलते. वियांचे असमान वितरण होत्या मुळ्य अडवण दिसून येते. जर पेरणी करणारे मजूर कुशल नसरात अंतर होता तर ही समस्या उडवते. तिफणासाठे विया साठवण्याचे कोणतेही साधन नसते. त्यामुळे पेरण्याचा व्यवर्काला विया आपल्या जवळ वागवाच्या लागतात. प्रत्येक वेळी विया संपल्या, की आण्यासाठी त्याच्या फेण्या वाढतात. यात वेळेचा खोरुळाही होत असते.

स्वयंचलित पेरणी यंत्र :

हा ट्रॅक्टर किंवा पॉवर टिल्ड्यारे चालविल्या जाणाऱ्या उपकरणाचा एक प्रकार असून, त्याला सीड, सीडड्रील, असंही म्हणतात. त्याचा उपयोग तुण्यान्य



सीड ड्रील

'किडा'चे टोकण यंत्र.

पेरणी यंत्रातील तुलना

तपशील	पापर/कुरी (तिफण/चोरण)	सीड ड्रील/पेरणी यंत्र	प्लॅटर / टोकण यंत्र
ताकद	बैल जोडी	बैल/पॉवर टिलर / ट्रॅक्टर	पॉवर टिलर / ट्रॅक्टर
विस्तृती	७००० ते १००००	३५०००-५५०००	४५०००-७००००
क्षमता	२ एकर/दिवस	२-४ एकर/दिवस	३-६ एकर/दिवस
समायोजन	कुशल मनुष्यवड	प्रति हेक्टर किंवा वियाणे लागते त्यासाठी समायोजन करणे आवश्यक	वियाण्यासाठी वियाणे लागते तबकड्यावरपणे.
कामाची अवृक्षता	पेरणी करण्याच्या कौशलतावर अवलंबून असते. त्यामुळे ओढाऱ्यांनी अविष्येक प्रमाणात वियाणे लागते.	ओढीतील वियाण्याच्ये कमी-जास्त अंतर. जास्त वियाणे लागते.	ओढीतील आणि प्रत्येक बीमधोरू अंतर समान राहते.
कार्यक्षमता	कमी	मध्यम	अधिक
मनुष्यवड	२	१	१

(* ही बाजार परिस्थिती व स्थाननिहाय वेगाची असू शकते.)

पूर्वीनिश्चित दराने नियमित खोलीवर पेणी करते.

टोकण यंत्र (प्लॅटर) :

हे ट्रॅक्टराद्वारे खेचते जाणारे कृषी साधन असून, चारा आणि यांच्यांची योग्य अंतरावर पेरणी करण्यासाठी वापरात. आंगलेल्या किंवा न नांगरलेल्या जमिनीत ही येणे वापरन एक समान अंतरावर पोक ओढी आणि ओढीतील दोन वियांतील समान अंतर साधता येते.

पेरणी यंत्रणेची पूर्वतपासणी आणि समायोजन

- फणांची संधवा - 'अ'
- दोन फणांतील अंतर - 'ब' (मीटर)
- पेरणी यंत्राची रुदी - 'अ' x 'ब' (मीटर)
- पेरणी यंत्रातील वियाणे वितरण यंत्रांचा फिरवण्याचा चाकाचा व्यास भोजवा. (त्याल 'क' म्हणून) इण्णजे त्यावरून पौधांचा काढता येतो.
- चाकाचा व्यास - 'क' (मीटर)
- चाकाचा पर्याय - $3.14 \times (\text{म्हणजे पाय}) \times 'क'$
- चाकाचा पर्याय भोजवा म्हणजे चाक एक वेळा पूर्ण फिरल्यास पेरणी यंत्र किंवा पुढे जाईल, हे आपणास समजते.
- चाकाचा पर्याय भोजल्यामुळे $100 \text{ मीटर} \times (\text{त्याल 'क' म्हणून})$ लागतील, हे समजते.

- या नंतर पेरणी यंत्र विटा/लाकडी ठोकळ्याच्या साझाने जमिनीच्या वर उचलावे. त्यामुळे भूक सहज फिरवता येईल. चाकाचा एका डिकांची खडून/रोणाने खून करावा. तशीच खून चौकटीवर करावा. चाकाचे फेरे भोजता येतील.
- नंतर वियाणे पेटीपयाचे वियाणे भरावे. विया वितरण खंगाचे संयोजन करावे. नंतर प्रत्येक फणाच्या खाली विया गोडा करण्यासाठी लहान घेवेते, भांडे किंवा पिशवी लावावी. भूकाचे 'फ' इतके फेरे सामान्य गांवाते फिरल्यांतरे. प्रत्येक फणातून खाली वियाणे वियाणे वजन करावे. जेव्हा पडणाऱ्या वियाणे प्रमाणात दराइतके होईल, तेव्हा विया भोजवा/वितरण यंत्रणेच्या तरफेवर खून करून ठेवावी. पेरणी यंत्र शेतात वापरताना या समायोजनाचा वापर करावा. म्हणजेच शेतात पेरेले जाणारे वियाणे प्रमाणित शिफाराईतके असेल.
- त्याल 'ड' म्हणून.
- यावरून प्रति हेक्टरी लागणारे वियाणे काढते येते. प्रति हेक्टरी वियाणे = $10000 \times \frac{1}{2} \times (100 \times \text{डेंटी}) = 100 \times \frac{1}{2}$.
- जर हे प्रमाण प्रमाणित केलेल्या प्रति हेक्टरी वियाण्याच्या दारोंकांना कमी किंवा जास्त असेल तर वियाणे यंत्रातील समायोजन करावे. वरून प्रमाणे 'ब' भूकाचे 'फ' इतके फेरे फिरवून फणातून पडलेल्या वियाणे वजन करावे. जेव्हा पडणाऱ्या वियाणे प्रमाण हे प्रमाणित वियाणे दराइतके होईल, तेव्हा विया भोजवा/वितरण यंत्रणेच्या तरफेवर खून करून ठेवावी. पेरणी यंत्र शेतात वापरताना या समायोजनाचा वापर करावा.